

Nougnèsa, Tiefland d'Alberta, „Pajace“ z Battistinim etc. etc.) — a od 1911-go roku (po 2-letniej podróży koncertowej do Francji i Ameryki) kierownictwo opery poznańskiej — obejmują przedwojenną działalność Malawskiego. Wojna zastaje go w Szwajcarii, gdzie osiedliwszy się w Vevey nie przestaje pracować dla propagandy Sztuki Polskiej — śpiewając na licznych koncertach w różnych miastach Szwajcarii polskie pieśni, i oddając swój talent na rzecz Komitetu ofiar wojny w Polsce, którego siedziba była w Vevey. Od roku 1921 spędził sześć lat w Poznaniu jako profesor śpiewu w Państwowem Konserwatorium Muzycznym i artysta oraz reżyser Opery—od 1927-go roku dla zdrowia żony—przeniósł się na stałe do Szwajcarii. Do dziś dnia władający świetnie zachowanym głosem, stanął Malawski znowu w szeregu zespołu „Motet et Madrigal“, którego był jednym z pierwszych członków. Malawski jest również ceniony jako kompozytor licznych pieśni solowych i chórów męskich. Życzymy tak zasłużonemu śpiewakowi polskiemu długich jeszcze lat zdrowia i pracy sztuce poświęconej.

PROF. FELIKS STARCZEWSKI.

PIOTR MASZYŃSKI

(Dalszy ciąg)

Rozporządzając już później chórem żeńskim samym w sobie, napisał też Maszyński sporo utworów na głosy żeńskie z towarzyszeniem fortepianu jak „Wierzcie rycerze“, na 2 gł. do słów Sienkiewicza, op. 70 „Pożegnanie“ na 2 gł. (sł. Lenartowicza), „Na wzgórzu (Asnyka) i „Jasną dal“, op. 71 pamięci Wł. Żeleńskiego, „Anielskie chóry“ na 3 gł. (Asnyka), „Taniec Elfów“ na 3 gł. (Konopnickiej); nadto ułożył „Sześć pieśni weselnych ludowych polskich“ Eug. Pankiewicza op. 18 na 2 głosy.

Szczerze lubiąc dzieci, lubując się w ich gwarze i radościach, myślał też o utworach ze świata dziecięcego, lub specjalnie dla dzieci napisanych, więc w tym celu wydał naprzód u Arcta „Piosenki dla młodocianego wieku“ na 1 lub 2 głosy, 25 pieśni z obcych kompozytorów; „Nowe latko“ op. 40 (Konopnickiej) na 1 głos z fortepianem, op. 41 „Dzwonki srebrne“ (sł. P. M.) 1900 r., „Służyła sierota“ i „Oj ziemio“ (Konopnickiej), „Piosnka ludowa“ (ze zbiorów Rogera), „Z okwieconej lipy“ (M. Gawalewicz), „Kwiaty i dzieci“ (K. Brzozowskiego).

Poetyczne nasze święta Bożego Narodzenia dały Maszyńskiemu impuls do sharmonizowania kolend w ozdobnem wydawnictwie „Dzięciątko Jezus — Boże Narodzenie“, — według siedmiu kolend i pasto-